

[Hauge.]

nister selv vilde have handlet saaledes, som der her er handlet; men derom faar vi formentlig ikke nogen Udtalelse fra den højtærede Minister.

Jeg skal i det hele taget ikke gaa stærkt i Rette med den højtærede Minister for, hvad han her har sagt; dog vil jeg sige, at det er ganske urigtigt, at der ikke er givet dobbelt Honorar i det foreliggende Tilfælde. Dernæst maa jeg sige til den højtærede Handelsminister, der sagde, at det tidligere Landmandsbankudvalg, Nimandsudvalget, havde godkendt den Betaling, som f. Eks. Bankraadsformanden fik, først 25 000 Kr., senere 18 000 Kr., at dette ikke er rigtigt. Det kan jeg sige paa afgørende Maade, at det i alt Fald ikke var godkendt af hele Udvalget; for jeg var selv Medlem af det, da disse Honorarer blev fastsat til Bankraadsmedlemmerne. Vi gjorde Indvendinger mod disse Honorarers Størrelse. Men den daværende Handelsminister kom altid til Udvalget med Meddelelser; det var i Virkeligheden saaledes, at Udvalget ikke havde nogen Myndighed, men kun fik — undertiden meget sparsomme — Meddelelser. Kun, naar det var særlig ubehageligt for Ministeren at træffe Bestemmelse, gik han til Udvalget.

Udvalget opfattede da ogsaa hele Tiden sin Stilling saaledes, at Sagerne blev forelagt det, for at det kunde tage dem til Efterretning. Fra vor Side var der ikke Tale om Godkendelse hverken af de 25 000 Kr. eller af de 18 000. Jeg har altid fundet de Honorarer, der blev fastsat, ikke mindst Formandens, for store.

Til det ærede Medlem Hr. Slesbager vil jeg sige, at det lyder noget ejendommeligt, at de to Medlemmer af Tomandsudvalget skulde have kunnet anvende al deres Tid og alle deres Kræfter paa det Arbejde, de havde i dette halve Aar, eftersom de dog havde saa meget andet Arbejde at varetage samtidig. Men vi er jo afskaaret fra at dømme om, hvorvidt de to Medlemmer har haft et stort eller et mindre stort Arbejde i Udvalget; det har jeg ikke villet udtale mig om, men jeg har blot sagt, at det Arbejde, som Tomandsudvalget udførte, ikke fik nogen praktisk Anvendelse. Og jeg kan godt tilføje, at det er maaske slet ikke Udvalgets Skyld; Udvalget kan jo have været forkert indstillet af den daværende Minister, saa det maaske i Virkeligheden var hans Skyld, at Arbejdet fik saa ringe Betydning. Da Landmandsbankens Ordning endelig blev vedtaget, var det efter helt andre Principper end dem, der var

givet Udtryk for i den af Tomandsudvalget til Ministeren afgivne Indstilling.

Jeg skal ikke yderligere udtale mig, ikke mindst af den Grund, at den højtærede Formand har henstillet til Medlemmer, der har beskæftiget sig med denne Sag, at fatte sig i Korthed, formentlig af Hensyn til Ønsket om at faa Finanslovens anden Behandling tilendebragt i dette Møde.

Dahlgaard: Den nuværende højtærede Handelsminister har, som jeg ogsaa ventede, undladt et direkte Forsvar for de Honorarers Størrelse, der her er Tale om, ligesom han har undladt et direkte Forsvar for den Dobbelbetaling, som der var Tale om. Den højtærede Minister har egentlig indskrænket sig til at henskyde hele Spørgsmaalet til det Forhold, at enkelte af disse Honorarer har været nævnt i det saakaldte politiske Firemandsudvalg, og at der ikke der skulde være rejst Indvendinger derimod.

Jeg maa her understrege det, der er fremsat baade af det ærede Medlem Hr. Hauge, det ærede Medlem Hr. Korsgaard og det ærede Medlem Hr. Pitzner, at det kan jo ikke være Tilfældet, at det er forelagt til Godkendelse i dette Udvalg, fordi det ikke er dette Udvalgs Opgave at bevilge Penge. Samtlige Ministre ved meget godt, hvor det er, Penge bevilges her i Landet, og hvor man henvender sig angaaende alle de rent finansielle Sider af Ministrenes Dispositioner. Nej, det, der højst kan være Tale om, er, at man har forelagt Sagen i dette Udvalg til Efterretning paa den Maade, som, saa vidt jeg ved, et Medlem af det paagældende Udvalg, Hr. Pitzner, ogsaa har givet Udtryk for.

Det samme gælder selvfølgelig om Lønningerne i den nuværende Afviklingskasse. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Afgørelse af, hvem der skulde være Formand for Afviklingskassen, kan det selvsagt kun have været en Meddelelse til Efterretning. Det maa være saaledes, idet det jo er kendt, at i dette Firemandsudvalg siddende Personer har udtrykt deres fuldkomne Uoverensstemmelse med de Synspunkter, der ligger til Grund for Departementschefens Udnævnelse til Formand, idet de har udtrykt, at de finder det fuldkomne principielt urigtigt.

Den højtærede Minister vil ved nærmere Omtanke ogsaa sige til sig selv, at det drager ikke de Konsekvenser efter sig, som han har omtalt, at høje Embedsmænd ikke skulde kunne gaa ind i en Række andre Kommissioner og Udvalg. Den højtærede Minister er meget godt i Stand til at skelne mellem